

UPPSALA TINGSRÄTT

Avdelning 2

Enhet 4

DOM

2013-01-11

meddelad i

Uppsala

Mål nr B 6222-12

PARTER (Antal tilltalade: 1)**Åklagare**

Kammaråklagare Annika Bokefors

Åklagarmyndigheten

Åklagarkammaren i Uppsala

Målsägande

Sekretess

Se bilaga A

Särskild företrädare:

Advokat Henrik Jansson

Advokatfirman Lars Berlin AB

Box 284

746 26 Bålsta

Tilltalad

LARS-OLOF Daniel Allerhed, 740607-7151

Skiffervägen 2

746 41 Bålsta

Offentlig försvarare:

Advokat Birgitta Hållenius

Advokaten Birgitta Hållenius

Odengatan 106, 6 tr

113 22 Stockholm

DOMSLUT

Åtalet ogillas.

Skadestånd

Sekretess 1:s skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

Beslaget av anteckningsbok hävs (Polismyndigheten i Uppsala län, beslag nr; 2012-0300-BG3575-1).

Postadress

Box 1113

751 41 Uppsala

Besöksadress

Kungsgatan 49

Telefon

018-16 72 00

E-post:**Telefax**

018-16 72 82

Expeditionstid

måndag - fredag

08:00-16:00

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska vara fortsatt tillämplig på uppgifter som kan röja målsägandens (sekretess 1) och vittnets (sekretess 2) identiteter vilka lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som finns i aktbilagorna 39, 55-65, 105 och 119. Detsamma ska gälla för uppgifter i ljud- och bildupptagningar av förhör som spelats upp eller hållits samt för den bildupptagning som förevisats, aktbilaga 117, vid förhandling inom stängda dörrar. Sekretess gäller även för uppgifter i bilaga A till denna dom.

Ersättning

1. Birgitta Hållenius tillerkänns ersättning av allmänna medel med 363 023 kr. Av beloppet avser 202 440 kr arbete, 75 140 kr tidspillan, 12 839 kr utlägg och 72 604 kr mervärdesskatt.
  2. Henrik Jansson tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som särskild företrädare med 203 947 kr. Av beloppet avser 142 190 kr arbete, 15 194 kr tidspillan, 5 774 kr utlägg och 40 789 kr mervärdesskatt.
  3. Kostnaden för försvararen och den särskilda företrädaren ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat enligt *bilaga 1*.

Sekretess 1 har biträtt åtalet och yrkat att Allerhed förpliktas att betala skadestånd till henne med 330 000 kr, varav 300 000 kr för kränkning och 30 000 kr för sveda och värk, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 16 oktober 2012 tills betalning sker.

Allerhed har förnekat gärningarna och med hänvisning till sin inställning i ansvarsdelen bestritt det enskilda anspråket. Han har förklarat sig inte kunna vitsorda något belopp som skäligt i och för sig.

DOMSKÄL

Skuld

Parterna har åberopat en tämligen omfattande skriftlig bevisning. Fyra videoinspelade och ett ljudupptaget polisförhör med *sekretess 1* har spelats upp. Allerhed har hörts. Vittnesförhör har ägt rum med Annelie Ededahl, *sekretess 1:s* mor, *sekretess 2* (se bilaga A), Christina Tegré, Mona Svensson, Kenneth Söderberg, Yvonne Svensson Ljungblad, Gunni Egerstad, Carina Soneryd Sundström, Katja Holmkvist, Lis Viklund, Anette Björnfot, Malin Wallace, Elsa Erixon, Gilian Barker, Thomas von Sydow, Lena Engström Pettersson, Margareta Harrysson, Eva Grandin, Martin Jarlnäs och Petra Almqvist. Professor Sven-Åke Christiansson har hörts såsom av tingsrätten förordnad sakkunnig. En amatörfilm av Allerhed har förevisats.

Polisförhör med *sekretess 1* har hållits den 24 och den 29 oktober och den 30 november 2012 på Barnahus i Uppsala och den 14 och den 21 november 2012 i

Allerheds bostad. Alla förhör utom det den 30 november är videofilmade medan det från sistnämnda förhör endast gjorts en ljudupptagning. Vid samtliga förhör har den offentliga försvararen eller företrädare för henne närvarat och beretts tillfälle att genom förhørsledaren ställa frågor.

Vid det första förhöret är *sekretess I* inledningsvis mycket obekvämt med situationen. Under den första timmen säger hon egentligen ingenting. Hon döljer sitt ansikte bakom olika föremål och är påtagligt ledsen. Hon vill inte tala inför kamerorna. Först då förhørsledaren täckt över dessa med klädesplagg pekar hon mellan sina ben, ”stjärten”, och berättar att Allerhed kommit dit med ”snoppen”, något som gjort ont. Sedan förhørsledaren avlägsnat klädespersedlarna från kamerorna berättar *sekretess I* ganska fritt och, som det förefaller, påtagligt lättad om vad som ska ha inträffat. Allerhed kommer till hennes säng på natten eller morgonen. Han drar ned hennes byxor och för in halva sin snopp, som är kall, stor och lång, i hennes stjärt. Det gör jätteont. Allerhed har gjort på detta sätt ”jättemånga” gånger. Första gången var hon fyra eller fem år och senaste gången var helt nyligen. Hon berättade redan första gången det hände för sin mor. Hon har även berättat för Gunni (Egerstad) och sin lillasyster.

Vid det andra förhöret är *sekretess I* under den första halvtimmen ovillig att tala. Sedan säger hon att Gunni sagt att hon ska få en leksak av sin mor och en av Gunni, om hon berättar vad Allerhed gjort. Hon berättar vidare att hon hör hur Allerhed kommer smygande till henne. Han är endast iklädd kalsonger. Han drar ned kalsongerna liksom hennes trosor. Han stoppar in ”snoppen” i hennes stjärt, men den är så stor att bara halva kommer in. Det ser hon, trots att det är mörkt, ”för hennes ögon ser i mörkret”. Hon ser i Allerheds ögon att han blir arg för att han inte får in hela ”snoppen”. Hon ligger på rygg och han står på knä. Han lyssnar inte till hennes uppmaningar att sluta. Hans händer är jobbiga. Det gör ont men hon kan inte skrika, eftersom andra då skulle vakna. Det gör också ont när hon kissar. Senaste

gången det hände hade hon varit bara en dag hos Allerhed. Då skedde det två gånger, dels på natten, dels på morgonen.

Vid det tredje förhöret visar *sekretess I* runt i Allerheds villafastighet. Hon demonstrerar hur hon varit placerad i de båda sängar där övergreppen ska ha ägt rum. Hon berättar om hur hon hör tröskeln till ett av sovrummen liksom trappan till övervåningen knarrar då Allerhed kommer och hur han sluter dörren efter sig. Hon berättar vidare om han sätter henne på sängkanten så att benen dinglar ner och drar ned hennes trosor. Han drar ned sina kalsonger och stoppar halva ”snoppen” i hennes stjärt. Hon visar hur han står på knä eller, såvitt avser den andra sängen, står upp. Han har händerna först på ”snoppen” och sedan hängande längs sidorna. Hon visar hur hon försöker värja sig och ropar ”sluta, sluta, sluta!”, men berättar att Allerhed säger att han inte tänker sluta. Det sker alltid på samma sätt. Då hon ska visa exakt var Allerhed ska ha stoppat sin ”snopp” pekar hon på underlivet mellan naveln och könet. Och då hon ska visa hur hon har benen, sitter hon med knäna nästan ihop och med underbenen isär. Mot slutet av förhöret är hon märkbart trött och okoncentrerad. Hon säger att då Allerhed fick höra att hon berättat för Gunni blev han arg och sade att hon inte fick berätta för någon.

Vid det fjärde förhöret är *sekretess I* mycket okoncentrerad. Hon vill inte prata och skyller på att hennes hörapparat inte fungerar. Hon visar hur hon ska ha suttit i en av sängarna där övergreppen ska ha ägt rum, då denna varit uppställd på ett annat sätt än vid föregående förhör, nämligen vid stegen med fötterna hängande ned. Hon berättar att Allerhed stod på golvet framför henne. Hon berättar att hon hade på sig ett rött nattlinne med sagofiguren Lilla My, att han drog ned sina kalsonger liksom hennes trosor och att han sedan tog ”snoppen”. Detta ska ha skett ”tusen gånger”.

Också vid det femte förhöret är *sekretess I* mycket okoncentrerad. Förhørsledaren säger att hon har hört att *sekretess I* pratat om att Allerhed skulle ha kissat på henne och att det var något med äcklig mjölk och frågar om det är något som hon känner

igen. *Sekretess 1* svarar ”Äcklig, vadå mjölk?” Förhørsledaren säger att det är någonting som *sekretess 1* sagt till någon och berättat om. *Sekretess 1* svarar: ”Mm, inte vad jag vet.” Senare förklarar *sekretess 1* att hon inte tycker om Allerhed, hon svär över honom och bekräftar förhørsledarens fråga om det är för att denne gör sådär med snoppen i stjärten. Hon berättar att Allerhed blev arg då han fick veta att hon talat om detta. Då *sekretess 1* får veta att Allerhed förnekat sexuella övergrepp, säger hon att han ljuger och att det känns dåligt att han inte säger vad som hänt. Om hon fick säga något till Allerhed, skulle hon säga att han ska sluta göra så. Hon förnekar att hon sett sexuella aktiviteter på film.

Allerhed:

Han har inte utsatt *sekretess 1* för någon form av övergrepp. *Sekretess 1* ligger flera år efter i sin psykiska utveckling och har svårt att hantera konflikter. Han tror att det är *sekretess 2* som påverkat *sekretess 1* att berätta om övergrepp. Han och *sekretess 2* har varit i konflikt sedan år 2008. Hon har obefogat polisanmält honom ett 40-tal gånger och alla dessa anmälningar har resulterat endast i en bötesdom för ringa misshandel, också det brott som han är oskyldig till. Han har talat med *sekretess 1* om anklagelserna om övergrepp utan att vara arg. *Sekretess 1* sade då att det var mamma som sagt att hon skulle säga så.

Han har visat sig naken för *sekretess 1* endast vid besök på badhuset. Huset där han bor är mycket lyhört. Familjen har en vallhund, en rottweiler, som ofta sover i samma rum som *sekretess 1*. Han tror att hunden skulle försvara flickan om denna utsattes för övergrepp.

På kvällen den 15 oktober 2012 lade sig han och hans hustru omkring kl. 23. Som vanligt sov han i kalsonger. Han gick upp följande morgon kl. 5 och lämnade hemmet utan att duscha en kvart senare för att flyga utomlands. Han greps samma kväll. *Sekretess 1* hade inte duschat på kvällen men duschade följande morgon och fick då hjälp av hans hustru.

Vittnena har om de påstådda sexuella övergreppen berättat i huvudsak följande.

Annelie Ededahl:

Det första förhöret var väldigt ångestfyllt. När hon hängt klädespersedlar över kamerorna gjorde *sekretess 1* först en svepande rörelse över underlivet och pekade sedan direkt mot könet. Vid det andra förhöret sade *sekretess 1*, när hon gick för att kissa, att hon glömt att säga att det gör ont när hon kissar när Allerhed stoppat ”snoppen” i hennes stjärt. Vid det sista förhöret ville *sekretess 1* inte gå in i videostudion, eftersom hon tyckte att det var jobbigt då andra lyssnade. Man beslöt då att endast göra en ljudinspelning av förhöret. Då hon frågade om Allerheds kiss eller gammal mjölk blev *sekretess 1*, som satt och ritade, tyst och tittade på henne. Förutom uttalandet i samband med toalettbesöket under det andra förhöret sade *sekretess 1* inget om övergrepp utanför förhören.

Det är svårt för barn att referera till sexualitet och det är sällan de lämnar några detaljerade berättelser. De saknar mognad, erfarenhet och språk. Det var viktigt att klargöra vad förhören skulle avse och att tydligt leda in flickan på vad de skulle tala om. Hon hänvisade då till de ord som flickan själv använt.

Sekretess 2:

Dottern är åldersadekvat. Första gången som dottern berättade om sexuella övergrepp var 2009 eller 2010; hon sade att Allerhed hade spikat en rosa spik i hennes rumpa och att det kom mycket blod. Hon blev chockad och antecknade detta men visste inte vad hon skulle göra åt informationen. Nästa gång dottern talade om något sådant var i februari 2011, då hon berättade att Allerhed skakade sin ”snopp”, att ”snoppen” växte och att det var äckligt. Hon antecknade även detta. Därefter återkom dottern regelbundet med uppgifter av detta slag. Vid ett tillfälle satt de i en soffa. Dottern blev ledsen, sprang undan, pekade på underlivet och baken och sade att Allerhed hade petat i hennes stjärt, varmed hon avser underlivet. Vid ett annat tillfälle ropade *sekretess 1* in henne till toaletten och sade att Allerhed ”förstört

henne här”, varvid hon pekat på underlivet. Vid ett tillfälle sade dottern att hon haft blod i trosorna, något som *sekretess 2* dock inte sett. *Sekretess 1* var inledningsvis fåordig om övergreppen men kom senare med detaljer. Ibland var dottern känslös och hjälpsökande. Hon kunde vakna om nätterna och vara rädd. *Sekretess 1* är också rädd för stängda dörrar. Någon gång hade hon varit med Allerhed på en simhall; de ska ha gått på toaletten och Allerhed ska ha petat i hennes stjärt.

Den 18 februari 2011 sade *sekretess 1* till sin tidigare förskolerektor Christina Tegré att Allerhed var äcklig, visade med kroppen och sprang upprörd in i badrummet. Under tiden fram till maj 2011 antecknade hon det mesta som *sekretess 1* sade om sexuella övergrepp men slutade sedan en förundersökning rörande detta lagts ned. Det gjorde henne förtvivlad och allt kändes hopplöst. På inrådan av sitt dåvarande ombud använde hon inte anteckningarna i tvisten med Allerhed, eftersom den inte rörde denna fråga och bara skulle försvåra.

Hon hade år 2010 polisanmält Allerhed, sedan *sekretess 1* uppgett att denne slagit henne. Anmälan ledde inte till åtal. Till följd av denna anmälan fick hon så mycket emot sig att hon kände sig bakbunden då dottern kom med uppgifter om sexuella övergrepp. Hon har visat sin oro för socialförvaltningen och vädjat om dess hjälp. Hon vet att *sekretess 1* har berättat om övergrepp för Mona Svensson och att Mona Svensson gjort en polisanmälan. Hon vet också att *sekretess 1* berättat om övergrepp för Yvonne Sturesson Ljungblad, Gunni Egerstad och Kenneth Söderberg, personer som flickan har förtroende för.

Trots sin vånda och oro gick hon med på att Allerhed regelbundet fick träffa *sekretess 1*. Inför dessa besök klagade *sekretess 1* över att hon hade ont i magen. Efter besöken hos Allerhed har dottern varit övertrött. Dottern har visat oro och ångest och periodvis fått vredesutbrott och gråtattacker. Dottern har också efter dessa besök ofta sagt att hon har ont i stjärten, det svider och hon har ”brännkiss”.

Vid något tillfälle har dottern efter ett sådant besök varit röd i stjärten. *Sekretess 2* har därför upprepade gånger tagit dottern till läkare för att utreda om denna har urinvägsinfektioner.

Sekretess 1 har aldrig bevittnat något sexuellt i hemmet eller på TV.

Hon har inte påverkat *sekretess 1* inför polisförhören, endast uppmanat dottern att berätta sanningen.

Sekretess 1 hör inte mycket utan hörapparat men kan urskilja buller och vibrationer.

Christina Tegré: I februari 2011 var hon på besök hos *sekretess 2*. Plötsligt utbrast *sekretess 1*: "[Allerhed] är äcklig. Han lägger snoppen på/i min stjärt." Hon lade sig på rygg, särade på benen och slog mot sitt underliv. Flickan blev sedan ledsen och gick undan. Hon gjorde en polisanmälan men förundersökningen lades ned. I januari 2012 var hon barnvakt åt *sekretess 1* och dennas syster. Hon läste en saga för *sekretess 1* som satt i hennes knä. Plötsligt hoppade flickan upp i sin säng och utbrast: "Jag hatar dig, du får aldrig komma hit igen! Du vet ju vad han gör, [Allerhed] stoppar snoppen i min stjärt." Flickan lade sig på rygg, vek upp benen och slog sig mot underlivet. Hon gjorde ingen ny polisanmälan, eftersom den tidigare polisanmälan inte lett till åtal. Innan *sekretess 1* i februari 2011 hade sitt utbrott hade hon inte hört talas om något sådant i den familjen.

Mona Svensson: I februari/mars 2011 lekte *sekretess 1* med en docka. Flickan lyfte på dockans kjol och sade: "[Allerhed] stoppar 'snoppen' här." och pekade mot dockans sköte. Då hon frågade var det skedde svarade flickan: "Hemma i mitt rum. Jag var ensam." *Sekretess 2* befann sig i samma rum och hörde vad som sades. Denna föreföll både skakad och lättad. Mona Svensson kände att bollen låg hos henne och anmälde saken samma dag till socialtjänsten. Då

detta inte föranledde någon reaktion, gjorde hon tre veckor senare en polisanmälan. När hon år 2012 träffade *sekretess 1* på nytt hade flickan slutit sig.

Kenneth Söderberg: Han är nära anhörig till *sekretess 1*. Vid ett tillfälle i februari/mars 2011 då flickan satt och lekte på golvet hemma sade hon plötsligt: ”[Allerhed] är inte snäll/dum. Han har gjort mig illa i stjärten.” Flickan blev sedan fruktansvärt arg. Han berättade om vad som skett för *sekretess 2* som sade att hon haft aningar och att skolan anmält saken. Vid ett tillfälle inte långt därefter spelade han och flickan boll i köket. *Sekretess 1* upprepade då att Allerhed petade henne i stjärten och blev på nytt ”jättearg”.

Gunni Egerstad:

Hon är assistent åt *sekretess 1* i skolan med anledning av flickans hörselnedsättning. Hon för fortlöpande anteckningar över sina iakttagelser. Den 20 april 2012 sade *sekretess 1* till henne: ”[Allerhed] stoppar sin snopp i min stjärt.” Gunni Egerstad svarade: ”Det måste göra jätteont.” Flickan sade då: ”Nej, det är bara halva som är inne.” Flickan fortsatte att berätta att det skett flera gånger och att hennes lillasyster kände till det. Några dagar senare, den 23 april, sade *sekretess 1* att Allerhed kom när hon sov, att ”snoppen” var inuti och att det kunde göra ont då hon kissade och bajsade. Det var de första gångerna som hon hörde något om att flickan skulle vara utsatt för sexuella övergrepp. Hon berättade vad flickan sagt för *sekretess 2*, som mådde ”jättedåligt” och lämnade sitt arbete.

Redan i februari 2012 hade *sekretess 1* sagt att när hon blev stor skulle hon gå till polisen och berätta allt. Gunni Egerstad hade då sagt att hon inte behövde vänta tills hon blev stor. I maj 2012 sade *sekretess 1* att Allerhed sagt till henne att han aldrig kommer att sluta och att han kom varje kväll. I augusti sade *sekretess 1* att det faktiskt var ”riktigt roligt hos [Allerhed], om det inte vore för det här” och pekade mot underlivet. Den 30 augusti 2012 sade *sekretess 1* att Allerhed ”fortfarande håller på och han kommer aldrig att sluta. Det kan vara varje kväll. Det är inte

stjärten utan där fram. Det är halva.” Samma dag fick flickan ett allvarligt vredesutbrott. Den 15 oktober 2012 sade *sekretess 1* att Allerhed ”fortsätter hela tiden. Han kommer inte att sluta.” Följande dag sade flickan att Allerhed ”gjorde det i natt igen och han säger att det är mammas fel.” Då Gunni Egerstad frågade: ”Är det mammas fel?” svarade *sekretess 1*: ”Nej, han säger att det är mammas fel.”

Sekretess 1 visar lite känslor. Hon har en förmåga att ”stänga av”. Flickan mår inte bra och säger att hon har ont i magen eller ryggen och att hon har feber, trots att så inte är fallet.

Yvonne Sturesson Ljungblad: Då hon i maj 2011 var på besök hos *sekretess 2* var hon och *sekretess 1* ute på balkongen. Flickan sade då: ”[Allerhed] har snoppen i min stjärt och det kommer gammal mjölk i mitt hår. Sedan får jag inte gå och tvätta mig.” Flickan var vid detta tillfälle fokuserad, allvarlig och inåtvänd. Yvonne Sturesson Ljungblad blev mycket ”tagen” av vad flickan sade och berättade det för *sekretess 2* men minns inte hur denna reagerade.

Carina Soneryd Sundström: En av de första dagarna i september 2012 var hon hemma hos *sekretess 2*. Hon och *sekretess 1* lekte. Flickan förklarade att hon inte ville åka till Allerhed, för han var dum. Då Carina Soneryd Sundström frågade varför, svarade flickan: ”[Allerhed] har sin snopp där.” och visade på ”snippan”. ”Han stoppar in den. Han får bara in halva. Jag vill inte. Han har gjort det flera gånger. Mamma vet. Gunni vet.” *Sekretess 1* verkade lite ledsen sedan hon berättat. Carina Soneryd Sundström sade att det var bra att flickan berättade och förklarade att Allerhed inte fick göra så och att hon skulle kontakta polisen. Hon informerade *sekretess 2*, av vilken hon tidigare fått veta att det förekommit misstankar mot Allerhed för sexuella övergrepp.

Katja Holmqvist: Sedan socialförvaltningen den 16 oktober 2012 fått besked från den skola där *sekretess 1* går om att flickan samma dag berättat att ”det hänt igen”,

beslöts det att flickan och hennes syster skulle omhändertas. Hon deltog i hämtningen av barnen. Hon informerade *sekretess 1* om att denna skulle åka till Uppsala för att prata och frågade om flickan förstod varför. *Sekretess 1* sade först ingenting. Men då Katja Holmqvist hänvisade till vad flickan berättat tidigare under dagen svarade *sekretess 1*: ”Ja det har hänt igen. Ja, det händer hela tiden/Ja, det kommer inte att sluta.” Katja Holmqvist sade att flickan var jätteduktig om hon vid förhöret berättade detsamma som hon berättat i skolan.

Lis Viklund: Sekretess 1 och dennas lillasyster bodde hos henne under en dryg månad från den 16 oktober 2012. Den 17 oktober satt hon och flickorna och pysslade vid köksbordet. Plötsligt sade *sekretess 1*: ”Nu vet jag varför vi måste bo här. [Allerhed] gör dumma saker med mig på nätterna och det gör ont.” Flickan tillade att hon hade svårt att sova efteråt. Lis Viklund frågade inte något med anledning av uttalandet. Inför det första förhöret var *sekretess 1* orolig och sade forcerat till systemen att hon verkligen måste sova för att hon skulle orka berätta för polisen. Efter förhöret uppgav *sekretess 1* för systemen att hon varit hos polisen och berättat att Allerhed gjort ”dumma saker”. Efter ett av vallningsförhören berättade *sekretess 1* för systemen att hon inte sagt något, eftersom hon varit för trött.

Anette Björnfot: Hon deltog vid omhändertagandet av *sekretess 1* och dennas syster den 16 oktober 2012. Vid ett senare tillfälle sade systemen: ”[Allerhed] har gjort dumma saker med [*sekretess 1*].” *Sekretess 1* svarade: ”Måste du prata om det hela tiden?” Systemen replikerade: ”Ja, men Anette vet det ju redan. Hon är mammas kompis.” *Sekretess 1* konstaterade då: ”Ja, det är klart. Alla mammas kompisar får veta.”

Det står klart att Allerhed och *sekretess 2* sedan flera år tillbaka har en djupgående tvist med varandra. *Sekretess 2* har vid flera tillfällen sedan år 2008 polisanmält Allerhed för brott mot henne (misshandel, olaga hot, hemfridsbrott), anmälningar som föranlett omfattande utredningar men som resulterat endast i en dom år 2009

för två fall av ringa misshandel. *Sekretess 2* har också i augusti 2010 polisanmält Allerhed för misshandel av *sekretess 1*. Vid polisförhör med *sekretess 1* i september 2010 uppgav hon att Allerhed slagit henne på ryggen men tog sedan tillbaka uppgiften och hävdade att ”mamma sa det, men det gjorde han inte”. Förundersökningen lades ned. I mars 2011 anmälde *sekretess 2* för sexuella övergrepp gentemot *sekretess 1*. Också denna förundersökning lades ned.

Sociala myndigheter har varit engagerade i tvisten. Socialsekreteraren *Thomas von Sydow*, som år 2011 utredde *sekretess 1*, har som vittne uppgett att han anser att *sekretess 2* överbeskyddar sina barn, att hon sammanblandar sina egna behov med den äldsta dotterns behov och att hennes inställning till Allerhed kan ha skadat *sekretess 1*. Det fanns enligt von Sydow väldigt lite stöd för *sekretess 2:s* påståenden om att Allerhed skulle ha begått brott mot henne och *sekretess 1*. Ett barn som berättar om sexuella övergrepp är bland de allvarligaste saker som man möter inom socialtjänsten. Under de 32 år som han arbetat med barn har han hört många barn säga många konstiga saker. Socionomen *Margareta Harrysson*, som också hon år 2011 utrett förhållanden rörande bl.a. *sekretess 1*, har omvittnat att båda döttrarna är väldigt beroende och påverkade av modern och lojala mot denna. *Margareta Harrysson* har inte talat med *sekretess 1* om sexuella övergrepp.

Sommaren 2011 var *sekretess 2* och hennes båda döttrar under nästan två månader intagna på Bromstengården för utredning av *sekretess 2:s* omsorgsförmåga. Den första förundersökningen mot Allerhed avseende sexuella övergrepp gentemot *sekretess 1* hade då lagts ned, varför utredningen inte inriktades på sådana frågor. *Sekretess 1* ansågs då av en utredande psykolog känslomässigt vara som ett litet barn mellan två och tre år och ibland ännu yngre. *Sekretess 2* ansågs överbeskyddad *sekretess 1* och ha ett starkt kontrollbehov. Hon betecknades som subtil i sitt sätt att agera och sade ofta en sak verbalt men förmedlade något annat med kroppsspråket. Bland de förslag till insatser som föreslogs var att *sekretess 1* omgående skulle erhålla terapi av en barnterapeut. Socionomen *Lena Engström Pettersson*, som

deltog i utredningen vid Bromstensgården, har omvittnat att *sekretess 1* var traumatiserad och regredierad i sin utveckling, men att inget framkom som tydde på att flickan var traumatiserad till följd av sexuella övergrepp. Flickan sade, enligt vittnet, inget om sexuella övergrepp. Rekommendationen att *sekretess 1* omgående skulle bli föremål för terapi är enligt vittnet ganska allvarlig då det gäller ett så litet barn.

Eva Grandin, som är nära anhörig till *sekretess 2*, har beskrivit *sekretess 2* som en person som kan gå hur långt som helst, ”över lik”, och uppgett att *sekretess 2* redan år 2008 sade att hon hade en plan och att hon var beredd att ljuga för att realisera denna samt att *sekretess 2* är mycket kontrollerande gentemot *sekretess 1*.

Sekretess 1 underkastades den 16 oktober 2012 en rättsmedicinsk kroppsundersökning under medverkan av barnskyddsteamet vid Akademiska sjukhuset i Uppsala (UAS). *Sekretess 1* ville inte samarbeta men tog själv två odlingspinnar från ureta området. Överläkaren *Gilian Barker* fick titta lite i flickans underliv och såg inga blåmärken. Inre och yttre blygdläppar liksom clitoris var normala. Hon såg inte hymen. *Gilian Barker* har hörts som vittne och uppgett att allt såg normalt ut i underlivet på *sekretess 1*, att inget tydde på att flickan varit utsatt för övergrepp och att penetrativt sex enligt hennes erfarenhet ger upphov till skador i form av blåmärken eller ärrbildningar.

Den 26 november 2012 utfördes ytterligare en rättsmedicinsk kroppsundersökning av *sekretess 1*, också den under medverkan av barnskyddsteamet vid UAS. Det konstaterades sammanfattningsvis att flickans underliv inte avvek från vad som är normalt för en flicka i hennes ålder. Överläkare *Gabriel Otterman* konstaterade emellertid att frånvaron av påvisade skador i underlivet och ändtarmsregionen inte utesluter att någon form av sexuell handling har ägt rum. Även upprepad vaginal penetration av en mans erigerade penis förväntas inte lämna bestående skador eller ärrbildningar.

Frågan om huruvida små flickor drabbas av skador i underlivet till följd av penetrering har ytterligare belysts genom vittnesförhör med överläkaren *Martin Jarlnäs* och rättsläkaren *Petra Almqvist*. Enligt Jarlnäs bör återkommande, frekventa penetreringar av vagina eller anus på ett sjuårigt barn ge upphov till små ärr i underlivet efter sår och/eller sprickor i slemhinnorna och mödomshinnan är inte intakt; det ser ”oroligt” ut. Petra Almqvist har däremot uppgett att mödomshinnan inte behöver skadas vid penetrering, särskilt inte om endast de yttre könsdelarna berörts, att slemhineskador läks efter en till två veckor och att enligt en stor vetenskaplig undersökning i USA endast 30 procent av flickor som bevisligen utsatts för sexuella övergrepp i form av penetrering haft ärr efter detta medan i 70 procent av fallen mödomshinnan läkts. Hon har också uppgett att barn inte utsöndrar så mycket vätska ur underlivet, varför det inte alls är säkert att det finns några spår efter barnet på gärningsmannen.

I samband med brottsplatsundersökning den 16 oktober 2012 i Allerheds bostad togs sängkläder och kläder i beslag. Vidare ”topsades” golvet i det rum som *sekretess 1* disponerat och den säng där hon sovit. Ett sovrum i husets övervåning undersöktes med sökhund, utbildad för att hitta och markera bl.a. sperma och blod. Också de kalsonger som Allerhed bar vid inskrivningen på häktet samma dag liksom de trosor som *sekretess 1* hade på sig denna dag undersöktes. Förutom att det fanns sperma i Allerheds kalsonger påträffades inga spår av intresse för utredningen.

Allerheds datorer med tillbehör liksom hans mobiltelefoner undersöktes utan att något av intresse för utredningen påträffades.

Det har från försvarets sida satts i fråga om *sekretess 1:s* påståenden vid det tredje förhöret om att hon hört hur det knarrat då Allerhed kommit in i rummet där hon sov eller gått upp för trappan över huvud taget kan vara riktiga med den grava hörselnedsättning som hon lider av. Specialistläkaren *Elsa Erixon* har utfärdat ett

intyg rörande flickans hörselnedsättning och även hörts som vittne i målet. Hon har uppgett att flickan i stort sett är döv utan hörapparat men att denna kan uppfatta vibrationer när någon går över ett golv och att hörselskadade i vissa fall kan uppfatta vibrationer bättre än andra.

Tingsrättens bedömning

För en fällande dom i ett mål om sexualbrott krävs liksom i brottmål i övrigt att domstolen genom den utredning som förebringas i målet finner det ha blivit ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till vad som lagts honom till last. Det är således inte tillräckligt att målsägandens berättelse är mer trovärdig än den tilltalades. Ett åtal är i mål om sexualbrott lika litet som i något annat sammanhang styrkt genom att målsägandens och den tilltalades utsagor vägs mot varandra och målsägandens därvid bedöms väga tyngre. (Jfr. bl.a. NJA 2009 s. 447.)

Vid påstådd brottslighet av förevarande slag saknas ofta direkta vittnesiakttagelser och teknisk bevisning till stöd för åtalet. Det hindrar inte att bevisningen ändå kan finnas tillräcklig för en fällande dom. En huvuduppgift i sådana mål är att bedöma trovärdigheten av målsägandens utsaga. En alltigenom trovärdig utsaga från målsäganden kan i förening med vad som i övrigt framkommit i målet – t.ex. om målsägandens beteende efter händelsen – vara tillräcklig för en fällande dom. (Jfr. bl.a. NJA 2005 s. 712.)

I detta mål bygger åtalet på de uppgifter om sexuella övergrepp som *sekretess 1* ska ha lämnat till olika personer och på vad hon uppgett vid fem polisförhör. Några skador på målsäganden har inte kunnat konstateras. Inte heller har någon teknisk bevisning till stöd för åtalet åberopats.

En första fråga är om *sekretess 1* för andra personer redan före polisförhören berättat om att Allerhed utsatt henne för sexuella övergrepp. Genom vittnesförhören

med Christina Tegré, Mona Svensson, Kenneth Söderberg, Yvonne Sturesson Ljungblad, Gunni Egerstad och Carina Soneryd Sundström, vilka samtliga gjort ett trovärdigt och tillförlitligt intryck, finner tingsrätten utrett att *sekretess 1* dels under våren 2011, dels från april 2012 och framåt vid olika tillfällen berättat för dem att Allerhed flera gånger sexuellt förgripit sig på henne genom att peta i eller lägga/stoppa ”snoppen” på/i hennes underliv. För Christina Tegré har hon också visat hur det skulle ha gått till genom att lägga sig på rygg med särade ben. Flickan har inte gått in på några närmare detaljer utom då hon berättat för Yvonne Sturesson Ljungblad om att hon fått ”gammal mjölk” i håret. I samband med att flickan för Christina Tegré, Kenneth Söderberg och Gunni Egerstad berättat om övergrepp har hon fått vredesutbrott.

Vad sedan angår målsägandens utsagor vid polisförhören har Högsta domstolen allmänt konstaterat att det vid bedömningen av en målsägandes utsaga ofta finns anledning att lägga vikt vid främst sådana faktorer som avser innehållet i berättelsen som sådan, exempelvis i vad mån den är klar, lång, levande, logisk, rik på detaljer, påvisat sanningsenlig i viktiga enskildheter samt fri från felaktigheter, motsägelser, överdrifter, svårförklarliga moment, konstansbrister, dåligt sammanhang eller tvekan i avgörande delar. Däremot ställer det sig ofta svårt att bedöma utsagan med ledning av det allmänna intryck som målsäganden ger eller av icke-verbala faktorer i övrigt. (Jfr. NJA 2010 s. 671.)

Då, som i detta fall, målsäganden är ett blott sjuårigt barn uppkommer särskilda svårigheter när det gäller trovärdighetsbedömningen. Man kan rimligtvis inte begära att ett sådant barn ska kunna avge en lång och sammanhängande berättelse. *Sven-Åke Christiansson* har framhållit att barn till följd av den skuld och skam de känner tenderar att undanhålla information om sexuella övergrepp. Barn skyddar sig genom att inte vilja minnas och kan i en förhörssituation ta till olika strategier för att undkomma det som är smärtsamt. De kan lämna felaktiga uppgifter bara för att komma ifrån förhörssituationen. Få barn berättar detaljer om sexuella övergrepp

men kan däremot uppehålla sig vid mer neutral information om vad som hänt före och efter övergreppen. Ofta berättar barn väldigt lite initialt. Men om förhørsledaren skapar en tillitsfull relation och ställer öppna frågor till barnet kan fler detaljer tillkomma. Om barnet får tillfälle att komplettera sin verbala utsaga med att visa med kroppen, ger detta ofta ett stort tillskott av detaljer. Det gäller särskilt om barnet förs till den miljö där brottet ska ha ägt rum. Om det inte under sådana omständigheter tillkommer information, måste det betecknas som anmärkningsvärt. Genom att förövaren ofta ritualiserar övergreppen, skapas hos barnet schematiska minnen.

Förhören med *sekretess 1* har enligt tingsrättens uppfattning skötts på ett mycket kompetent sätt. Förhørsledaren, kriminalinspektören Annelie Ededahl, har varsamt och med stort tålamod byggt upp en förtroendefull relation till *sekretess 1* och några ledande frågor har inte förekommit, utom vid det sista förhöret då förhørsledaren tagit upp uppgifter som förekommit under utredningen om att Allerhed skulle ha kissat på flickan och något om äcklig mjölk, uppgifter som *sekretess 1* då tyckts ha ställt sig frågande till. Förhören har dock varit långa och *sekretess 1* har tidvis varit mycket splittrad och ovillig att tala om de påstådda övergreppen, varvid Annelie Ededahl ofta tvingats återföra henne till ämnet genom att påpeka vad förhöret gällt. Detta har skett genom att förhørsledaren hänvisat till vad *sekretess 1* sagt redan vid det första förhöret om att Allerhed stoppat ”snoppen i hennes stjärt”. Upprepanandet av detta uttalande kan naturligtvis, som Christiansson påpekat, i sig ha en suggererande kraft.

Sekretess 1 har så länge hon fått uppehålla sig vid neutrala frågor gett intryck av att vara normalt mogen för sin ålder. Då förhören kommit in på de påstådda övergreppen har hon däremot vid flera tillfällen försökt att komma undan frågorna genom att göra sig mer eller mindre okontaktbar. Hennes berättelser är ganska fattiga på detaljer, även om hon under förhörens gång lämnat vissa preciserade uppgifter, t.ex. om hur hon var klädd vid ett av övergreppen. Hon har i vissa fall

kompletterat sin muntliga beskrivning med att visa hur hon suttit eller legat och hur hon sökt försvara sig mot Allerhed. Hennes uppgifter vid och uppträdande under förhören stämmer alltså ganska väl överens med Christianssons beskrivning av vad som är normalt för ett barn som har utsatts för sexuella övergrepp.

Det finns emellertid i hennes berättelser uppgifter som ger anledning att ifrågasätta hennes tillförlitlighet. Hennes beskrivning av Allerheds penis som ”kall” och att hon ”ser” att han bara får in halva penisen i hennes ”stjärt”, trots mörkläggningsgardiner i rummet, är således inte övertygande. Detsamma gäller hennes uppgifter vid vallningsförhören om hur hon själv och Allerhed ska ha varit placerade vid övergreppen. Det är utifrån de mätningar som gjorts av de sängar i vilka övergreppen ska ha ägt rum och av Allerhed själv svårt att förstå hur han med sin penis skulle kunnat beröra hennes könsorgan, om hon suttit en bit in i sängen och han stått upprätt eller på knä framför henne. Det kan också konstateras att den ställning hon vid det första ”vallningsförhöret” uppgett sig ha intagit är annorlunda än den hon visat för Christina Tegré och som hon berättat om vid det andra förhöret.

Enligt tingsrättens uppfattning, som främst grundar sig på Petra Almqvists vittnesmål, innebär den omständigheten att *sekretess 1* inte företett några skador i underlivet inte att det är uteslutet att hon utsatts för sexuella övergrepp av det slag som åklagaren påstått. Med hänsyn till vad Elsa Erixon uppgett finner tingsrätten det heller inte uteslutet att *sekretess 1* trots sin hörselnedsättning skulle kunna uppfatta knarrande ljud eller vibrationer när en person går över en tröskel eller uppför en trappa i hennes närhet.

Frågan är om de uppgifter om sexuella övergrepp som *sekretess 1* lämnat vid polisförhören och dessförinnan till personer som står henne mer eller mindre nära bygger på verkliga händelser eller är utslag av hennes fantasi eller – som Allerhed gjort gällande – av indoktrinering av hennes mor eller någon annan. *Christiansson* har om barns påverkbarhet uppgett bl.a. följande. Minnen förändras omedvetet

kontinuerligt. Saker som vi tänker på eller drömmer om kan bli ”minnen”. Ju yngre man är desto svårare är det att skilja mellan verklighet och falska ”minnen”. Hälften av alla sexåringar som vid försök har utsatts för upprepade exponeringar av suggestiv information har visat stora svårigheter att avgöra om något visst inträffat eller inte. Auktoritetstro och vilja att vara till lags spelar här in. Risken för påverkbarhet ökar, om barnet har en låg självkänsla. Barn är dock mer resistent mot manipulation avseende sexuella handlingar. Även falska ”minnen” kan ge upphov till schematiska beskrivningar. Barnet tänker på vad det sagt vid ett tidigare tillfälle och upprepar detta utan personlig perception.

Såväl Allerhed och *sekretess 2* har förnekat att *sekretess 1* skulle ha sett dem företa sexuella handlingar eller ha sett sådana handlingar på film eller TV. Man kan därför bortse från möjligheten att flickan kan ha inspirerats till sina uppgifter av något som hon bevittnat. Inte heller finns det någon grund för antagande att hon skulle ha utsatts för påverkan av någon utomstående till att lämna uppgifter av detta slag. Återstår då att hon skulle ha påverkats av modern att lämna uppgifter om övergrepp.

Det är svårt att föreställa sig att en mor skulle förmå sin lilla dotter att till bekanta uppge sig ha blivit utsatt för sexuella övergrepp och i synnerhet att färga detta med en detalj som att det kommit ”gammal mjölk” i hennes hår. Inför det första polisförhören med dottern hade *sekretess 2* inte någon möjlighet att påverka dottern och, såvitt framgår av förhören med Lis Viklund och Anette Björnfot, avhöll hon sig också under hela den tid döttrarna var bosatta hos Lis Viklund från sådan påverkan. Genom Gunni Egerstads vittnesmål finner tingsrätten vederlagt att denna eller *sekretess 2* skulle ha utlovat presenter till *sekretess 1*, om denna berättade om övergrepp för polisen. Vid de polisförhör som hållits med *sekretess 1* sedan hon och systemen den 16 november 2012 flyttat tillbaka till modern framkom inget som tyder på yttre påverkan från moderns sida.

Sekretess 2 har som vittne gjort ett redigt, samlat och trovärdigt intryck. Om hennes uppgifter vid vittnesförhöret och de anteckningar som under tiden från år 2009 och fram till maj 2011 fört om vad *sekretess 1* berättat för henne om sexuella övergrepp från Allerheds sida är korrekta, utgör de ett starkt stöd för att sådana övergrepp verkligen har ägt rum. Det finns emellertid mot bakgrund av hennes agerande anledning att sätta vissa frågetecken kring uppgifterna. Hennes förklaring till varför hon inte i tvisten med Allerhed tidigare åberopat *sekretess 1:s* berättelser om sexuella övergrepp, nämligen att hon avrättats från detta av sitt tidigare ombud, framstår således inte som särskilt trovärdig. Det är vidare svårbegripligt att hon inte redan i ett tidigt skede låtit läkare undersöka dottern gynekologiskt, särskilt som denna vid ett tillfälle varit röd i underlivet och vid ett annat tillfälle sagt att hon haft blod i trosorna. I stället har *sekretess 2* vid flera tillfällen tagit dottern till sjukhus med anledning av misstänkta urinvägsinfektioner. Det är också svårt att förstå varför hon inte, såsom rekommenderats av utredningsteamet vid Bromstensgården, ombesörjt att dottern fick terapi av en barnterapeut. Dessa omständigheter kan tyda på att hon inte oroat sig för att dottern utsatts för övergrepp av Allerhed.

Allerhed själv har under rättegången gjort ett samlat och sakligt intryck, även om han under sin berättelse i stor utsträckning uppehållit sig vid frågor som legat vid sidan om vad detta mål rör. Hans påståenden om att han inte skulle ha blivit arg på *sekretess 1* då han fått veta att hon sagt att han utsatt henne för sexuella övergrepp liksom att han inte är arg på *sekretess 2*, trots att han är övertygad om att det är hon som intalat sin dotter att beljuga honom, framstår dock som helt osannolika. En detaljuppgift som Allerhed nämnt och som tingsrätten finner skäl att beakta är att om han hade utsatt *sekretess 1* för någon form av övergrepp, skulle hans hund ha reagerat på detta. Eftersom hans hustru sov alldeles i närheten, vore risken för upptäckt därmed överhängande.

Sammanfattningsvis anser tingsrätten att starka skäl talar för att Allerhed gjort sig skyldig till sexuella övergrepp mot *sekretess 1*. De tveksamheter beträffande

trovärdigheten och tillförlitligheten i *sekretess 1:s* och *sekretess 2:s* utsagor som tidigare noterats liksom den omständigheten att det saknas varje form av teknisk bevisning för att något brott har begåtts medför dock med de höga beviskrav som måste uppställas i ett brottmål att det inte är ställt utom rimligt tvivel att han begått de åtalade gärningarna. Åtalet liksom skadeståndsanspråket ska därför ogillas.

Övriga frågor

Beslag

Eftersom Allerhed frikänts, ska beslaget hävas. (Jfr. JO1978/79 s. 28.)

Sekretess

Förhandlingen har med undantag för yrkanden och inställning hållits inom stängda dörrar. Sekretess enligt 35 kap. 12 § lagen om offentlighet och sekretess ska även fortsättningsvis gälla för de uppgifter som förebringats vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja målsäganden *sekretess 1:s* och vittnet *sekretess 2:s* identiteter. Detta innefattar såväl identitetsuppgifter som andra uppgifter beträffande dem som kan leda till att deras identiteter kan klarläggas.

Advokatkostnader

Eftersom åtalet ogillats, ska kostnaderna för den särskilde företrädaren och den offentlige försvararen stanna på staten.

Jansson har yrkat ersättning med 203 947 kr avseende 118 timmars arbete samt tidspillan, utlägg och mervärdesskatt.

Birgitta Hållenius har yrkat ersättning med 438 472 kr, avseende dels 176 timmars eget arbete, tidspillan, utlägg och mervärdesskatt, dels för de 42 timmars arbete, den tidspillan och de utlägg som uppkommit för advokat Liisa Tihinen, vilken genom substitution ersatt Birgitta Hållenius bl.a. vid vissa förhör och häktningförhandlingar.

Åklagaren har yttrat sig över kostnadsräkningarna. Hon har såvitt avser Janssons kostnadsräkning förklarat sig inte kunna finna annat än att genomförda åtgärder och tiden därför synes motiverade och rimliga. Beträffande Birgitta Hållenius kostnadsräkning har hon mot bakgrund av att tidsåtgång inte angetts för genomförda åtgärder konstaterat att det är mycket svårt att ha en uppfattning om rimligheten. Hon har bl.a. pekat på att Birgitta Hållenius under lång tid företrätt Allerhed i tvisten med *sekretess 2* och därigenom varit väl insatt i stora delar av den utredning som åberopats av försvaret i brottmålet och att det får anses oklart om ersättning kan utgå för arbete som avser kontakter mellan förordnad och substituerad försvarare och mellan biträdande jurist och substituerad försvarare.

Tingsrättens bedömning

Jansson har medverkat vid samtliga de förhör som under förundersökningen hållits med *sekretess 1* samt vid huvudförhandlingen i målet med undantag för en dag. Han har i sin kostnadsräkning noggrant redovisat vilken tid som han lagt ned på olika arbetsuppgifter. Tingsrätten finner inte anledning att betvivla den tidsåtgång han uppgett. Han har skött sitt uppdrag på ett mycket bra sätt. Han ska därför tillerkännas yrkad ersättning.

Enligt 3 § förordningen (1997:406) om offentlig försvarare m.m. gäller bestämmelserna i 20 § rättshjälpsförordningen (1997:404) även för kostnadsräkningar från offentlig försvarare. Av nyssnämnda bestämmelse i rättshjälpsförordningen framgår att kostnadsräkningen ska innehålla en arbetsredogörelse. Denna ska vara så utförlig att ersättningsanspråkets skälighet kan bedömas. Arbetsredogörelsen ska innefatta uppgift om tidsåtgången för varje åtgärd som inte är rutinmässig.

Varken Birgitta Hållenius eller Liisa Tihinen har i sina arbetsredogörelser angett tidsåtgången för varje åtgärd som inte är rutinmässig. Det försvårar i hög grad

möjligheterna att bedöma skäligheten av arbetsinsatserna. Det kan dock konstateras att Birgitta Hållenius själv eller den substituerade försvararen och/eller Birgitta Hållenius biträdande jurist närvarat vid de förhör som under förundersökningen hållits med *sekretess 1* liksom vid fyra polisförhör med Allerhed; totalt ca tretton timmar. De har vidare biträtt Allerhed vid de fyra häktningsförhandlingar som hållits i målet och vid huvudförhandlingen. Den samlade förhandlingstiden har uppgått till över 46 timmar. Av arbetsredogörelserna framgår att de vid flera tillfällen har besökt Allerhed i häktet och haft ett stort antal kontakter med denne, åklagare, polis, tänkbara vittnen och sakkunniga.

Arbetsredogörelserna ger också vid handen att Birgitta Hållenius, hennes biträdande jurist och Liisa Tihinen har lagt ned förhållandevis mycket tid på samordna sina insatser för försvaret av Allerhed. Någon förklaring till varför Birgitta Hållenius i så stor utsträckning har uppdragit åt Liisa Tihinen att under förundersökningen ersätta henne som Allerheds försvarare ges inte i kostnadsräkningarna. Arbete av detta slag torde som regel inte vara ersättningsgillt.

Birgitta Hållenius har särskilt tagit upp arbete med genomgång av praxis och utredningar angående barns trovärdighet. En advokat förutsätts ha sådan kännedom om ett inte ovanligt rättsområde att en genomgång av praxis inom området inte är ersättningsberättigande. Med hänsyn till att tingsrätten förordnat en särskild sakkunnig för att belysa frågor om barns trovärdighet kan inte heller ett särskilt studium av dessa frågor anses ersättningsberättigande.

Birgitta Hållenius har, som åklagaren påpekat, genom att hon tidigare biträtt Allerhed i tvister med *sekretess 2* varit väl förtrogen med innehållet i mycket av den skriftliga bevisning som hon åberopat i målet. Vidare måste det konstateras att Birgitta Hållenius genom omfattande föredragningar ur den skriftliga bevisningen och genom ingående vittnesförhör rörande spörsmål av begränsad relevans för skuldfrågan onödigt dragit ut på rättegången.

UPPSALA TINGSRÄTT
Avdelning 2
Enhet 4

DOM
2013-01-11

B 6222-12

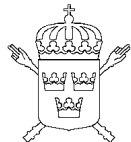
Mot denna bakgrund finner tingsrätten att ersättningen till Birgitta Hållenius för hennes eget och Liisa Tihinens arbete bör sättas ned med ett belopp motsvarande 50 timmars arbete. Ersättning för arbete med försvaret av Allerhed ska därför utgå med ett belopp motsvarande 168 timmar. Därtill bör hon tillerkännas ersättning med yrkade belopp för tidsspillan och utlägg, dock att Liisa Tihinen i sin kostnadsräkning räknat fel på kostnaderna för utlägg, vilka rätteligen ska uppgå till 2 287 kr.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se *bilaga 2* (Dv 400)

Överklagande senast den 1 februari 2013 ställs till Svea hovrätt.

Fredrik von Arnold

Avräkningsbesked, se aktbilaga 135

Uppsala tingsrätt
4
Box 1113
751 41 UPPSALA

UPPSALA TINGSRÄTT
Enhet 4

INKOM: 2012-12-07
MÅLNR: B 6222-12
AKTBIL: 50

TR mål: B 6222-12

1	Tiltalad: efternamn och alla förnamn		Tiltalsnamn	Yrke/titel
	Allerhed, Lars-Olof Daniel		Lars-Olof	
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19740607-7151	Sverige	0171-448674	
	Adress			
	Skiffervägen 2 746 41 BÅLSTA			
Offentlig försvarare/ombud				
Hållenius, Birgitta, Advokaten Birgitta Hållenius, Odengatan 106, 6 tr, 113 22 STOCKHOLM				
Frihetsberövande m.m.				
Anhållande verkställt 2012-10-16, Anhållande hävt 2012-10-19, Anhållande verkställt 2012-10-26, Häktad 2012-10-26				
Delgivningsuppgifter				

Ansvaryrkanden m.m.

**GROV VÅLDTÄKT MOT BARN (0300-K9587-11, 0300-K33905-12,
0300-K16573-12, 0300-K28531-12, 0300-K6268-11)**

Målsägande

Sekretess 1, företräds av den särskilda företrädaren advokat Henrik Jansson

Gärning

Lars-Olof Allerhed har vid upprepade tillfällen under perioden hösten 2010 – 16 oktober 2012 i Bålsta med målsäganden, som vid tiden för gärningarna varit mellan 5-7 år, haft samlag eller genomfört annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförlig med samlag.

Brottet är grovt med hänsyn till att Lars-Olof Allerhed visat särskild hänsynslöshet och råhet genom att utnyttja målsägandens låga ålder och skyddslösa ställning samt genom att utsätta henne för angivna sexuella handlingar vid upprepade tillfällen.

Lagrum

6 kap 4 § 3 st brottsbalken

Särskilt yrkande

Beslag av anteckningsbok yrkas bestå till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft (2012-0300-BG3575-1).

Bevisning

Muntlig bevisning

Förhör med målsäganden *sekretess 1* angående händelserna till styrkande av åtalade gärningar.

(Uppspelning av fyra förhör med ljud- och bildupptagning och ett förhör med ljudupptagning från förundersökningen åberopas. Förhör 1- 1 h 23, förhör 2- 1 h 34 minuter, förhör 3 - 1 h 30 min, förhör 4 - 50 min och förhör 5 - 1 h)

Förhör med tilltalade Lars-Olof Allerhed

Vittnesförhör med polisinspektör Annelie Edédahl som i första hand ska höras om genomförandet av aktuella barnförhör och omständigheterna däromkring till styrkande av de åtalade gärningarna.

Vittnesförhör med *sekretess 2* som i första hand ska höras om sina kontakter med *sekretess 1* och vad hon berättat för henne om de aktuella händelserna till styrkande av de åtalade gärningarna.

Vittnesförhör med Christina Tegré som ska höras om sina kontakter med *sekretess 1* och *sekretess 2* och vad de berättat för henne om de aktuella händelserna till styrkande av de åtalade gärningarna.

Vittnesförhör med Mona Svensson som ska höras om vad *sekretess 1* har berättat för henne till styrkande av de åtalade gärningarna.

Vittnesförhör med Kenneth Söderberg som i första hand ska höras om sina kontakter med *sekretess 1* och *sekretess 2* och vad de har berättat för honom om de aktuella händelserna till styrkande av de åtalade gärningarna.

Vittnesförhör med Yvonne Sturesson Ljungblad som i första hand ska höras om sina kontakter med *sekretess 1* och vad hon berättat för henne till styrkande av de åtalade gärningarna.

Vittnesförhör med Gunni Egerstad som i första hand ska höras om sina kontakter med *sekretess 1* och vad hon berättat för henne till styrkande av de åtalade gärningarna.

Vittnesförhör med Carina Soneryd Sundström som i första hand ska höras om sina kontakter med *sekretess 1* och *sekretess 2* och vad de berättat för henne till styrkande av de åtalade gärningarna.

Vittnesförhör med Katja Holmqvist som ska höras om sina kontakter med *sekretess 1* till styrkande av de åtalade gärningarna.

Vittnesförhör med Lis Viklund som ska höras om sina kontakter med *sekretess 1* till styrkande av de åtalade gärningarna.

Vittnesförhör med Anette Fredheim som i första hand ska höras om sina kontakter med *sekretess 1* och hennes syster samt sina kontakter med *sekretess 2* till styrkande av de åtalade gärningarna.

Vittnesförhör med Malin Wallace som i första hand ska höras om sina kontakter med *sekretess 1*, *sekretess 2* och familjehemsmamman till styrkande av de åtalade gärningarna.

Skriftlig bevisning

- Anteckningar förda av *sekretess 2* – förundersökningsprotokollet s. 116-122
- Journalanteckningar förda av Gunni Egerstad - förundersökningsprotokollet s. 24 och s. 44-48

Handläggning

Förslag till huvudförhandlingsplan bifogas

Annika Bokefors

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,

5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

UPPSALA TINGSRÄTT

Avdelning 2

Enhet 4

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2013-01-11

Uppsala

Mål nr B 6222-12

UPPSALA TINGSRÄTT
Enhet 4

INKOM: 2013-01-10

MÅLNR: B 6222-12

AKTBIL: 135

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 740607-7151	Datum för dom/beslut 2013-01-11
Efternamn Allerhed	Förnamn LARS-OLOF Daniel

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**

Datum	Datum
2012-10-16	2012-10-19
2012-10-26	2012-12-21

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress
Box 1113
751 41 Uppsala

Besöksadress
Kungsgatan 49

Telefon
018-16 72 00
E-post:

Telefax
018-16 72 82

Expeditionstid
måndag - fredag
08:00-16:00